

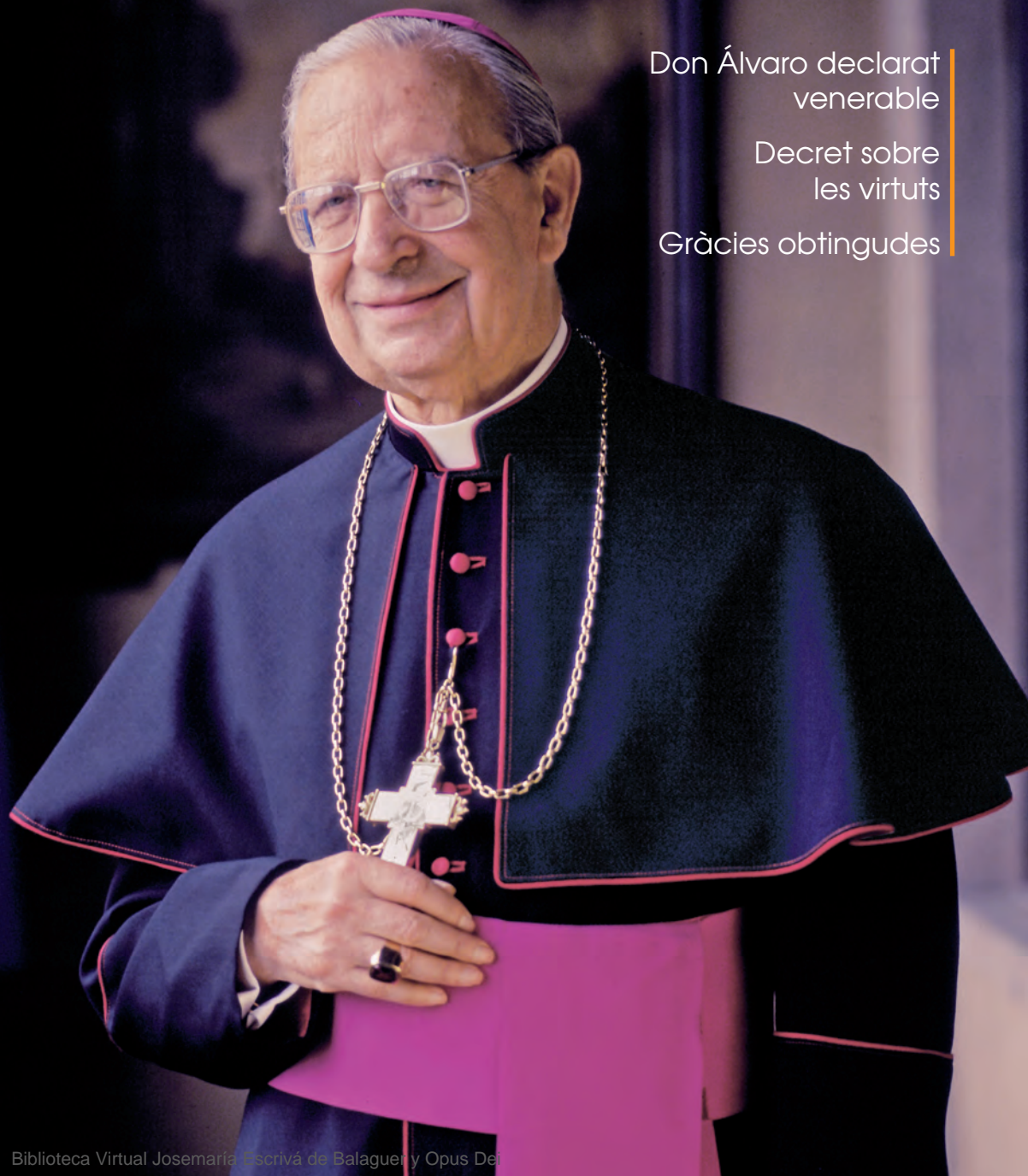
Álvaro del Portillo

Full Informatiu núm. 9

Don Álvaro declarat
venerable

Decret sobre
les virtuts

Gràcies obtingudes

3 EDITORIAL

4 DECRET SOBRE LES VIRTUTS

9 FAVORS DE DON ÁLVARO

Monsenyor Álvaro del Portillo i Diez de Sollano va néixer a Madrid (Espanya) l'11 de març de 1914. Va ser doctor en enginyeria de camins, en filosofia i en dret canònic. Es va incorporar a l'Opus Dei el 1935. Aviat va ser el col·laborador més estret de sant Josepmaria. El 25 de juny de 1944 va ser ordenat sacerdot i es va lliurar amb generositat a l'exercici del ministeri sagrat. El 1946 es va traslladar a Roma, i el seu servei a l'Església es va manifestar, també, en la dedicació als nombrosos encàrrecs que li va confiar la Santa Seu. El 1975, després de la mort de sant Josepmaria, va ser elegit per succeir-lo al capdavant de l'Opus Dei.

El 28 de novembre de 1982, en erigir l'Obra en Prelatura personal, el beat Joan Pau II el va nomenar prelat de l'Opus Dei, i el 6 de gener de 1991 li va conferir l'ordenació episcopal.

El govern pastoral del venerable servent de Déu es va caracteritzar per la fidelitat al fundador i al seu missatge, i per l'afany d'estendre els apostolats de la Prelatura, en servei de l'Església. La matinada del 23 de març de 1994, poques hores després de tornar d'un pelegrinatge a Terra Santa, el Senyor va cridar al seu si aquest servent bo i fidel. El mateix dia, el beat Joan Pau II va anar a resar davant les seves restes mortals, que reposen a la Cripta de l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau, a Roma.

El 28 de juny de 2012, el Sant Pare Benet XVI ha aprovat el decret sobre l'heroïcitat de les virtuts cristianes del venerable Álvaro del Portillo.

EDITORIAL

El 28 de juny de 2012, el Sant Pare Benet XVI va declarar que Mons. Álvaro del Portillo, bisbe, prelat de la Prelatura de la Santa Creu i Opus Dei, ha viscut de manera heroica les virtuts teològiques -fe, esperança i caritat, amb Déu i amb el proïsme-, així com les cardinals -prudència, justícia, fortalesa i templança- i les altres virtuts annexes. En rebre la notícia, el prelat de l'Opus Dei, Mons. Javier Echevarría, va comunicar immediatament la decisió del Romà Pontífex als fidels de la Prelatura, mitjançant una carta en què explicava com a Mons. del Portillo se li havia conferit oficialment el títol de "Venerable", tot i que no se li ha de tributar encara culte públic. Aquest acte pontifici obre les portes a la fase següent del procés de beatificació, en la qual s'examinarà el caràcter miraculós d'una curació atribuïda a la seva intercessió. Mons. Echevarría conclouia la seva carta amb aquesta petició: *«us prego que en aixecar el vostre cor en agraïment a Déu Nostre Senyor i a la nostra Mare Santa Maria, formuleu propòsits d'imitar don Álvaro en la seva fidelitat indestructible a l'Església, al Papa, a l'Obra i al nostre Pare»*. Aquesta declaració pontificia constitueix un nou motiu per intensificar la nostra devoció privada al venerable Servent de Déu Álvaro del Portillo, demanant-li que intercedeixi per nosaltres i ens abasti la gràcia de respondre amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana, convertint tots els moments i circumstàncies de la nostra vida en ocasió d'estimar Déu i de servir l'Església. ▲

- Londres, 1959, amb sant Josepmaria i l'arquitecte Jesús Álvarez Gazapo.
- Amb el Beat Joan Pau II i Mons Javier Echevarría, el 7 de gener de 1983.
- Kenya, 5 d'abril de 1989.

CONGREGACIÓ DE LES CAUSES DELS SANTS

ROMANA

I PRELATURA PERSONAL DE LA SANTA CREU I OPUS DEI

BEATIFICACIÓ I CANONITZACIÓ

DEL SERVENT DE DÉU

ÁLVARO DEL PORTILLO I DIEZ DE SOLLANO

BISBE TITULAR DE VITA

PRELAT DE LA PRELATURA PERSONAL DE LA SANTA CREU I OPUS DEI

(1914 – 1994)

DECRET SOBRE LES VIRTUTS

Vir fidelis multum laudabitur (Pr 28, 20). Aquestes paraules de l'Esclatúra manifesten la virtut més característica del bisbe Álvaro del Portillo: la fidelitat. Fidelitat indiscutible, sobretot, a Déu en el compliment prompte i generós de la seva voluntat, fidelitat a l'Església i al Papa, fidelitat al sacerdocí, fidelitat a la vocació cristiana en cada moment i en cada circumstància de la vida.

«La fidelitat al llarg del temps és el nom de l'amor», ha dit el Papa Benet XVI (*Homilia* a Fàtima, 12-V-2010). El Servent de Déu ha estat exemple de caritat i de fidelitat per a tots els cristians. Va encarnar plenament, exemplar i íntegra sense retalls ni excepcions,

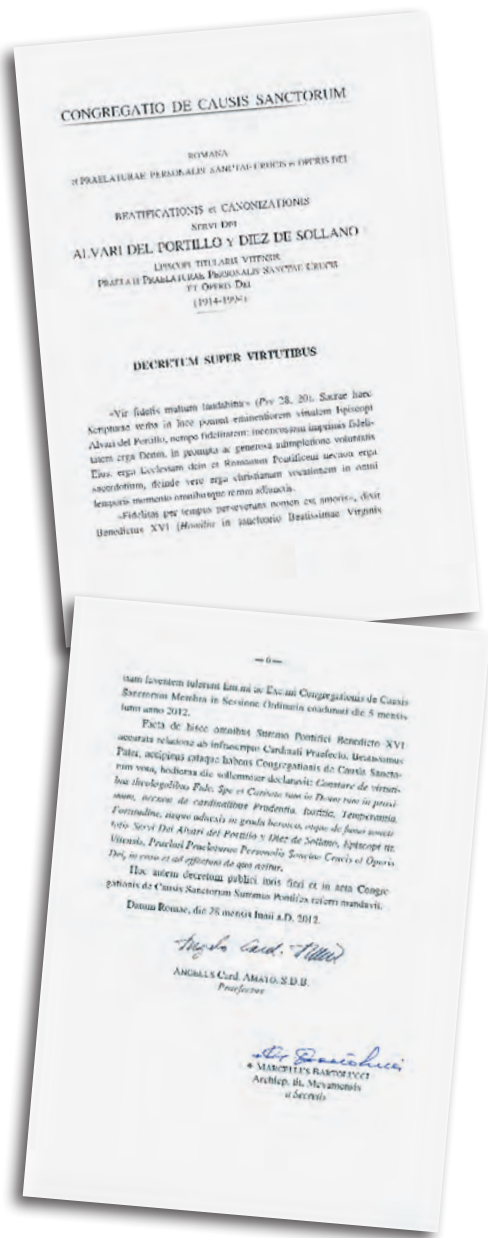
l'esperit de l'Opus Dei, que crida els cristians a buscar la plenitud de l'amor a Déu i al proïsme a través dels deures ordinaris que formen la trama de les nostres jornades. «Santificar el treball, santificar-se en el treball, santificar els altres amb el treball»: es pot dir que aquesta és la descripció més exacta de la intensíssima activitat desplegada pel servent de Déu primer com a enginyer, després en el ministeri sacerdotal i, finalment, com a bisbe.

Va prodigar les seves energies en totes les tasques que va realitzar, convençut que cadascuna constituïa un instrument amb el qual podia col·laborar en la missió salvífica de l'Església.

El servent de Déu va néixer a Madrid, l'11 de març de 1914, tercer de vuit fills en una llar cristiana. Va ser doctor en enginyeria de camins, en història, i en dret canònic. El 1935, als 21 anys, va demanar l'admissió a l'Opus Dei. Aviat va ser el col·laborador més estret de sant Josepmaria. El 25 de juny de 1944 va ser ordenat sacerdot i des de llavors es va lliurar amb generositat a l'exercici del ministeri sagrat. El mateix dia de l'ordenació, el fundador el va elegir com a confessor. El 1946 es va establir a Roma per ajudar sant Josepmaria en el govern i en l'expansió de l'Opus Dei. Va ser secretari general (1939-1946 i 1956-1975), consiliari regional d'Itàlia (1948-1951), procurador general (1946-1956) i rector del Col·legi Romà de la Santa Creu (1948-1954).

També la Santa Seu li va confiar nombrosos encàrrecs: durant el Concili Ecumènic Vaticà II va ser secretari de la Comissió De disciplina cleri et populi christiani, artífex del Decret *Presbyterorum Ordinis*, perit de les comissions *De Episcopis et diocesis* de regimine i *De religiosis*. Després, consultor de la Sagrada Congregació del Concili, qualificador de la Suprema Congregació del Sant Ofici i consultor de la Pontifícia Comissió per a la revisió del Codi de Dret Canònic; jutge del Tribunal per a les causes de competència de la Congregació de la Doctrina de la Fe i consultor d'aquesta mateixa Congregació. També va ser secretari de la Comissió per als Instituts Seculars a la Sagrada Congregació de Religiosos, consultor de la Congregació del Clergat, consultor del Pontifici Consell per a les Comunicacions Socials i consultor de la Congregació de les Causes dels Sants. El 15 de setembre de 1975 va ser elegit primer successor de sant Josepmaria al capdavant de l'Opus Dei. La continuïtat en l'aplicació dels ensenyaments del fundador

va ser el punt central del seu programa de govern, i va posar tots els mitjans per assolir un objectiu especialment preparat per

• Fotografia de les pàgines primera i última del decret de la Congregació de les Causes dels Sants que declara l'heroicitat de les virtuts de don Álvaro.

sant Josepmaria: la configuració canònica adequada al carisma fundacional de l'Opus Dei, que es va obtenir el 28 de novembre de 1982, quan el beat Joan Pau II va erigir l'Opus Dei com a Prelatura personal i va nomenar prelat a Álvaro del Portillo.

El 6 de gener de 1991 va rebre l'ordenació episcopal de mans del Sant Pare. La matinada del 23 de març de 1994, tot just unes hores després de tornar d'un pelegrinatge a Terra Santa, el Senyor

el va cridar al seu si. Aquest mateix dia, el beat Joan Pau II va acudir a resar davant les restes mortals del servent de Déu i, després de pregar en silenci, va recitar en veu alta la *Salve Regina*.

L'activitat d'Álvaro del Portillo en el govern de l'Opus Dei es va caracteritzar també pel zel pastoral, encaminat a l'expansió dels apostolats dels fidels de la Prelatura al servei de l'Església. Durant els 19 anys que va dirigir l'Obra, es va començar la tasca apostòlica estable en 20 nous països. Manifestació de la seva sol·licitud per les ànimes són els nombrosos viatges que va realitzar a les nacions on l'Opus Dei era present, amb la finalitat d'enfortir en la seva vida espiritual i en el seu apostolat els fidels de la Prelatura i tants altres cristians de tota condició. En la promoció d'aquest impuls evangelitzador, va buscar sempre que les activitats apostòliques de la Prelatura s'exercissin al servei de les diferents Esglésies particulars. Al seu interès per la formació doctrinal dels sacerdots es deu la creació de la Universitat

1

2

3

- 1 Álvaro amb els seus pares i germans, el 1921.
- 2 El 1937.
- 3 Amb sant Josepmaria, durant el viatge de catequesi per la Península Ibèrica, el novembre de 1972.
- 4 Durant una homília, el 26 de juny de 1991.

Pontifícia de la Santa Creu a Roma, projecte ja concebut per sant Josepmaria. Va publicar obres notables sobre matèries de caràcter jurídic, teològic i d'espiritualitat, com: *Fieles y laicos en la Iglesia, Consagración y misión del sacerdote, Una vida para Dios. Reflexiones en torno a la figura de Josemaría Escrivá de Balaguer, Entrevista sobre el fundador de l'Opus Dei*.

La dedicació del Servent de Déu al compli-

4

ment de la missió que havia rebut estava radicada en un profund sentit de la filiació divina, que el portava a buscar la identificació amb Crist en un abandonament confiat a la voluntat del Pare, ple d'amor per l'Esperit Sant, constantment immers en la pregària, fortificat per l'Eucaristia i per una tendra devoció a la Santíssima Mare de Déu. Va donar proves d'heroisme en la manera com va afrontar les malalties -en les quals veia la Creu de Crist-, el període que va transcórrer a la presó durant la persecució religiosa a Espanya (1936-1939) i els atacs que va patir per la seva fidelitat a la Església. Era home de profunda bondat i afabilitat, capaç de transmetre pau i serenitat a les ànimes. Ningú recorda un gest poc amable de part seva, el menor moviment d'impaciència davant les contrarietats, una paraula de

crítica o de protesta per alguna dificultat: havia après del Senyor a perdonar, a resar pels perseguïdors, a obrir sacerdotalment els braços per acollir a tots amb un somriure i amb cristiana comprensió.

El seu amor a l'Església es manifestava en la plena comunió amb el Romà Pontífex i els bisbes: va ser un fill fidelíssim del Sant Pare, amb una adhesió indiscutible a la seva persona i magisteri. La seva vivíssima sol·licitud pels fidels de l'Opus Dei, la humilitat, la prudència i la fortalesa, l'alegria i la senzillesa, l'oblit de si i l'ardent desig de conquerir ànimes per Crist -reflectit en el seu lema episcopal: *regnare Christum volumus!*- són aspectes que s'uneixen per compondre el seu retrat de Pastor.

La fama de santetat del servent de Déu, ja àmpliament difosa en vida, ha aconseguit

extensió universal després de la seva mort. Sobre la vida, virtuts i fama de santedat del servent de Déu s'han dut a terme dos processos *æque principales*, des de l'any 2004 al 2008, al Tribunal del Vicariat de Roma i al Tribunal de la Prelatura de l'Opus Dei, i 8 processos rogatorials a diòcesis d'Europa, Amèrica del Nord, Amèrica del Sud i Austràlia. El Congrés dels Consultors Teòlegs, que es va celebrar el 10 de febrer de 2012,

- Amb el cardenal Joseph Ratzinger (1987).
- Durant el seu segon viatge pastoral a Canadà (1988).

va donar resposta afirmativa unànime a la pregunta sobre l'exercici heroic de les virtuts i la fama de santedat del Servent de Déu. En el mateix sentit es van pronunciar els Emms. i Excms. Membres de la Congregació de les Causes dels Sants, reunits en la Sessió Ordinària del 5 de juny de 2012, presidida per mi, Cardenal Angelo Amato, en la qual va ser Ponent l'Emm. Sr. Cardenal Antonio Cañizares Llovera.

El Summe Pontífex Benet XVI, després d'haver rebut del sotasignat Cardenal Prefecte una relació diligent de tot el que s'acaba d'exposar, acollint i ratificant els parers de la Congregació de les Causes dels Sants, en data d'avui ha declarat solemnement: *Consten les virtuts teologals de la Fe, l'Esperança i la Caritat, tant cap a Déu com al proïme, així com les virtuts cardinals de la Prudència, Justícia, Templança i Fortalesa, amb les altres annexes, en grau heroic, i la fama de santedat del servent de Déu Álvaro del Portillo i Diez de Sollano, bisbe titular de Vita, prelat de la Prelatura personal de la Santa Creu i Opus Dei, en el cas i per als efectes que es tracta.*

El Sant Pare ha disposat que aquest Decret sigui fet públic i s'inclouï en les Actes de la Congregació de les Causes dels Sants.

Donat a Roma, el 28 de juny de 2012. ▲

ANGELUS Card. AMATO, S.D.B.
Prefecte

L. + S.

✠ MARCELLUS BARTOLUCCI
Arquebisbe titular de Bevagna
Secretari

AVORS DE DON ÁLVARO

Es va curar el meu fill

Vaig visitar la seu central de l'Opus Dei el gener de 2007, buscant oracions pel meu fill malalt. Em van donar estampes amb la pregària per a la devoció privada a don Álvaro i avui el meu fill es disposa a celebrar un aniversari al qual "no hauria d'haver arribat". No sé si els metges voldran testificar sobre els fets, però jo penso que el fet que el meu fill estigui viu i sa és definitivament un miracle i ho atribueixo a don Álvaro. Amb gratitud enorme.

L. H.

(Correu electrònic, 12 d'octubre de 2011)

Un compromís econòmic

Fa uns mesos tenia un problema per una herència. Em vaig encomanar de seguida a

don Álvaro a causa de la devoció que hi tinc, ja que fa uns anys, quan la meua filla gran va estar malalta, en un moment en què estava molt malament, em vaig encomanar a don Álvaro i, per la seva intercessió, es va produir un miracle en la meua filla.

Li vaig prometre que si allò es venia a causa de la dificultat que tenia, donaria un donatiu per a la causa de canonització de don Álvaro, i així va passar: només en un mes vam aconseguir vendre-ho.

Per això, seguint la promesa que en el seu moment li vaig fer, vull donar la meitat del que em van pagar per la venda ja que gràcies a la seva ajuda això ha estat possible.

M'agradaria que això es fes públic en el butlletí de l'oficina per a les causes dels sants, i voldria rebre sempre aquest butlletí.

J. G. (Espanya)

Casa amb església propera

Vaig vendre'm la casa i tenia urgència de trobar un nou apartament. Reunia tants requisits que sabia que em seria molt difícil, però llavors vaig decidir acollir-me a la intercessió de don Álvaro (...).

On vivia abans no m'era fàcil assistir a l'Eucaristia diària i, encara que ho desitjava de debò, no aconseguia complir amb aquest gran desig. La meua petició a don Álvaro diàriament contenia aquesta frase: "recordate'n, don Álvaro, apartament amb església inclosa".

En vaig veure molts, però no aconseguia trobar el desitjat. Un dia vaig estar visitant una amiga, companya dels anys de col·legi, i ens vam assabentar que en el seu mateix pis estaven venent un apartament. Aquest dia ni tan sols estava buscant-lo. Va ser així, es va presentar de sobte, reunia molt més del que

jo esperava. I l'església?, a la cantonada, no ho podia creure. Ni tan sols havia de caminar unes illes. Per moltes persones no serà res; per a mi, estic absolutament segura, va ser la intercessió de don Álvaro.

Ell em va portar aquell diumenge a visitar la meva amiga, ell va fer que aquest apartament no s'hagués venut encara: feia vuit mesos que era desocupat i estava per estrenar, mai no m'ho hagués imaginat.

Aconseguir que la propietària me'l deixés no va ser tan fàcil, no es decidia a vendre, però a força d'oració i paciència ho vaig aconseguir. No només amb església sinó també amb amiga veïna inclosa, perquè no estranyés tant les meves veïnes d'anys, el meu grup d'oració, el meu apostolat amb elles. Aquí ja veurem... Dono gràcies a Déu i a don Álvaro, perquè un cop més la seva ajuda va ser patent. Li vaig prometre fer públic el seu favor i ho estic complint amb el gust i l'agraïment més grans de la meva vida.

Resi-li, no falla, em van dir, i jo ho vaig comprovar. Sense vergonya li continuaré explicant els meus plans i demanant-li que, si és la voluntat del Senyor, em doni sempre un cop de mà.

S. S. A. (Colòmbia)

Moments difícils

L'any passat va arribar de nou a casa dels meus sogres el butlletí d'Álvaro del Portillo.

Estàvem passant per penúries econòmiques, anys sense feina fixa, amb quatre fills per mantenir.

Vaig llegir el butlletí i vaig encomanar el meu marit i tota la família. Amb la meva filla gran vam preparar el currículum del meu marit, sense que aquest ho sapigués, i el vam presentar a l'empresa. Per sorpresa nostra, va ser acceptat l'endemà!

També li havia confiat la salut de la meva filla gran. En els estudis i les anàlisis tot va sortir bé, tot i que hi havia la sospita del contrari.

Que ens hagi triat per visitar-nos en el pitjor moment de les nostres vides, ja és tot un miracle. No cal dir, a més, amb la feina del meu marit i la salut de la meva filla. Gràcies, don Álvaro del Portillo.

C. G. (Paraguai)

Vaig conservar la visió

Fa 12 anys se'm va presentar una membrana neovascular a l'ull dret. Me la van tractar amb els mitjans llavors existents, és a dir cremant amb làser la zona afectada (paramacular). Com a conseqüència d'això vaig perdre gran part de la visió central d'aquest ull.

La lesió va reparèixer als pocs mesos i llavors em vaig sotmetre a la "teràpia fotodinàmica", que estava en fase experimental. Successives recidives van exigir nous tractaments. Últimament amb injeccions intravítries. En cadascuna hi vaig anar perdent visió i actualment dispo de mica menys del 15-20% de la visió en aquest ull.

El passat 2 d'abril, dissabte, vaig detectar una lleugera ombra grisa en el meu ull esquerre, el bo. Aquest mateix dilluns em va veure la meva oftalmòloga, que va diagnosticar una membrana neovascular paramacular que ja ocupava una part important del quadrant inferior esquerre i jo la notava sensiblement més fosca.

No hi havia hora en quírfan per a aquella setmana i em va citar per al dimarts següent, dia 12. El dilluns dia 11 la taca ocupava tot el quadrant i no era translúcida.

Així les coses, veient la seva galopant evolució i amb l'experiència de l'ull dret vaig decidir ensinistrar-me i preparar-me per valer-me el millor possible amb la visió residual de l'ull dret, mentre em durés, i em vaig posar en mans de Déu si Ell volia que el servís sense veure-hi o gairebé sense veure-hi. Un amic em va donar una estampa de don Álvaro amb una relíquia de la seva roba i des d'aquest moment la meva dona i jo vam començar

una “novena” ininterrompuda per demanar per la seva mediació que -si Déu ho volia- conservés una mica de visió de l'ull esquerre o retardés el procés desencadenat.

El 12 em van posar la injecció intravítrea i l'endemà mateix hi vaig començar a notar una sensible millora, ja que -tot i que tenia una visió una mica deforme en el quadrant afectat- la taca havia desaparegut.

Als deu dies, moment de màxima acció del medicament, tenia revisió i havien de donar-me hora per a la segona injecció (el tractament mínim és de tres). L'oftalmòloga va poder comprovar objectivament que, si bé encara quedava la retina una mica deformada, l'hemorràgia havia desaparegut, pel que va decidir esperar uns altres deu dies abans de decidir la segona injecció. Als pocs dies havia recuperat la visió totalment, com abans de l'incident.

En la segona revisió l'oftalmòloga es va quedar molt gratament sorpresa ja que la retina estava absolutament plana, sense cicatriu de la membrana i havia millorat l'agudesa visual respecte a la meva situació anterior. Va descartar continuar amb el tractament i em va citar per revisió de seguiment al cap d'un mes.

La meva experiència amb l'ull dret és que una membrana d'aquest tipus necessita almenys tres injeccions per assecar-se, que mai he recuperat la totalitat del perdut i que l'agudesa visual cau notablement.

En resum, una lesió que es va presentar tremendament agressiva, havia cedit totalment amb una sola injecció i la meva retina s'ha aplanat i ja no hi ha buit entre aquesta i la coroides i he recuperat el 100% del perdut; és més, he guanyat en agudesa visual respecte a la situació anterior: del 0,8 que tenia, he passat al sencer.

Dono gràcies a Déu contínuament, ja que estic convençut que -per mediació de don Álvaro i el suport de la ciència mèdica- m'ha

regalat molt més del que raonablement podia esperar. I continuem, la meva dona i jo, demanant-li mitjançant don Álvaro que consolidi aquesta millora, posant-nos absolutament en les mans de Déu perquè sigui el que Ell vulgui en l'un i l'altre ull.

Han passat 5 mesos des que vaig redactar els paràgrafs anteriors. La situació dels dos ulls és estable i la visió de l'ull esquerre molt bona.

P. C. J. (Espanya)

Va trobar feina

Desitjo fer-los participants de la nostra alegria i gratitud per un favor obtingut en aquests dies (el 5 de desembre de 2011, en plena novena de la Immaculada), per intercessió de Mons. Álvaro del Portillo, bisbe prelat de l'Opus Dei. Des de fa més d'un any, la meua filla M. C., mare de sis fills, va perdre la feina de comptable, per fallida de la societat, amb un greu compromís econòmic i sense perspectiva d'aconseguir una nova feina. La hipoteca de la casa i les abundants despeses que comporta una família nombrosa com aquesta, van fer la seva vida molt difícil econòmicament, malgrat els esforços del meu gendre que, per arrodonir el sou, va arribar fins i tot a treballar com a guarda nocturn, a més del treball durant el dia. Però no els va faltar mai la serenitat i l'abandonament total en Déu.

Tampoc n'hi hagué prou amb la nostra petita ajuda. Hem resat contínuament novenes a don Álvaro que, sabíem, va patir durant la seva vida molts “mals de fetge” per les preocupacions econòmiques. El favor ha arribat aquest mes: la meua filla ha trobat una feina de comptable a temps parcial, ben pagada, al costat de casa, que li permet dedicar el temps necessari a la seva ocupació primordial de mare de família.

Millor que això... Gràcies, don Álvaro!

E. S. (Itàlia)

ORACIÓ

per a la devoció privada

*Déu Pare misericordiós,
que concedíreu al vostre servent Álvaro, Bisbe,
la gràcia de ser un Pastor exemplar en el servei
a l'Església i fill i successor fidelíssim
de sant Josepmaria, Fundador de l'Opus Dei:
feu que jo sàpiga també respondre
amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana,
transformant tots els moments i les circumstàncies
de la meua vida en ocasió d'estimar-vos,
i de servir el Regne de Crist;
digneu-vos glorificar el vostre servent Álvaro
i concediu-me per la seva intercessió
el favor que us demano...
(demani's). Amén.*

Pare nostre, Avemaria, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no s'intenta prevenir el judici de l'Autoritat eclesialística i que la present pregària no té cap finalitat de culte públic.

Aquest Butlletí es distribueix gratuïtament.

Si desitgeu rebre'l podeu demanar-lo a:

Prelatura de l'Opus Dei.

Oficina per a les Causes dels Sants, carrer Diego de León, 14. 28006. Madrid.

Si desitgeu ajudar amb almoines a les despeses d'edició d'aquesta publicació, podeu enviar els donatius a:

Prelatura de l'Opus Dei. Oficina per a les Causes dels Sants, per gir postal o per transferència al c/c. número

0182-4017-57-0018820005, del BBVA, Agència Urbana del carrer Diego de León, 16. 28006. Madrid.

De conformitat amb la legislació sobre protecció de les dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom a l'adreça del Butlletí, enviant un correu electrònic a ocs@opusdei.es, o bé per correu a:

Prelatura de l'Opus Dei.

Oficina per a les Causes dels Sants, carrer Diego de León, 14. 28006. Madrid.

En cas de no trobar el destinatari, torneu-lo al remitent.

Director responsable:

José Carlos Martín de la Hoz

Imprimatur:

+Mons. Javier Echevarría,

Prelat de l'Opus Dei

Idea gràfica: MCM S.r.l. – Firenze

Dep. Leg: B.42.418-2009

Impremta: Durero Packaging, S.A.U., Manresa